

Не карай, а допоможи та підтримай !

Одним із основних напрямків гуманізації системи судочинства щодо неповнолітніх в Україні у наш час стало широке застосування щодо підлітків, які вперше скоїли злочин, покарань, не пов'язаних із позбавленням волі. Виправні та громадські роботи або звільнені від відбування покарання з випробуванням дозволяють уникнути соціальної ізоляції підлітка в найважливіший період його соціального становлення, уберегти його від повного занурення у кримінальне середовище та залучити до соціально корисної діяльності. З іншого боку, альтернативні покарання, хоча і

стримують неповнолітнього від негативного впливу соціального середовища, не вирішують його проблем і не усувають ті особливості його характеру, світогляду та самосвідомості, що вже одного разу призвели його до злочину. Це вказує на важливість проведення з підлітками комплексної виховної та профілактичної роботи.

Таким чином, загальною метою індивідуально-профілактичної роботи, відповідно до нормативних документів є їх виправлення та запобігання скоєнню нових злочинів. Конкретними цілями є запобігання порушення ними умов відбування покарання і норм громадського порядку.

На відміну від педагогів виховних колоній, працівники кримінально-виконавчої інспекції (КВІ) та кримінальної міліції у справах дітей (КМСД), служби у справах дітей (ССД) — установ, на які покладено проведення індивідуально-профілактичної роботи з неповнолітніми, засудженими до покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, мають значно менше можливостей для здійснення інтенсивного виховного впливу на підопічних. Виконання цих завдань також може бути передано залученим до роботи з неповнолітніми громадським формуванням — навчальним закладам, зокрема їх психологічним службам, центрам соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, громадським організаціям. Проте ефективність їхньої участі у профілактиці правопорушень неповнолітніх залежить від того, наскільки їхня діяльність буде координованою та відповідатиме особливостям конкретного неповнолітнього, а самі неповнолітні та їх батьки будуть вмотивовані щодо співпраці з названими установами.

Л. ЖИТНИК,
провідний спеціаліст ЦСССДМ